

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Het Leven Vande H. Maghet Geertrvyt Abdisse Tot Eisleben

Gertrudis <de Helfta>

T'Hantvverpen, [1607]

Vande vierighe begheerte van suster G. van haer deuote bereydinghe ter doot ende glorie. Dat XIII. Capittel.

urn:nbn:de:hbz:466:1-43080

ghen. Alse dan van dit beletsel naer een wey-
 nigh tijds berlost was / ten lesten soo isse ver-
 openbaert noch niet te vollen als haer glorie
 bereghen hebbende: maer de Heere scheen in
 sijn handen te houden een croone die wonder-
 lijck verciert was / de welke soo saen als hy
 die op haer hooft soude setten / sy daer mede de
 bolle blytschap soude ontfangen / het welck als
 dese sacht heeftse den Heere ghebraeght seggen-
 de: can dat gheschieden Heere in v ryck dat de
 siele door sulcken verlangen gepynicht wort?
 De Heere antwoorde: sy en wordt niet ghepyn-
 icht / maer sy verwacht met blytschappe de
 verbullinghe / gelyck een dochterken dat inde
 hande van haer moeder siende haer cierlijck /
 daerse den naesten feestdach mede sal fraey ge-
 maecht worden met blytschap dien dach ver-
 wacht. Daer na de siele / daer wy nu dickwils
 af verhaelt hebben / siende de persoone die voor
 haer het ghebedt ghestort hadde / heeft haer
 vriendelijck bedanckt / waer op sy: Hoe wel
 dat ghy altydt ghemeynsaem waert / soo doch-
 tet my nochtans / dat ghyt my niet wel af-
 naemt in v cranckheyt als ick v bermaende /
 ende de siele antwoorde: en daerom is v ghe-
 bedt my nu meest hoorderlyc geweest / om dat
 het des te supuerder upt liefde om Godts wil-
 le ghestort wert.

Vande vierighe begheerte van suster G. van haer
 deuote bereydinghe ter doot ende glorie.

DAT XIII. CAPITTEL.

NAer dese dinghen isser een ander dochter
 ghestoruen / de welke van kints af ende
 vervolghens haer seucht gheduerlijck tot de
 ure

ure van haer doot toe / betuyghet heeft met
 bligkelyckheyt van grootdadige wercken dat
 se de schoone bloeyende werelt in haren gheest
 versmaeydt hadde. Wiens sterfdach des be-
 roepings nu nakende / soose begoft haren doot
 stont / opt vziendelyckste adieu segghende aen
 alle die daer tegenwoordich waren / heeftse be-
 looft datse booz henliede soude bidden / so haest
 alse soude gecomen zyn tot den ouer-uytbloey-
 digen afgront van alle goet / te wetē: tot Godt.
 Ende soose seer beswaert was door de aensta-
 de doot: soo heeftse door de innighste affectie
 haerder herten tot den Heere gesept: Heere ghy
 die myn secreten weet. Ghy weet met wat een
 begheerte ick altydt ghewenst hebbe / alle
 myn crachten tot den ouderdom toe / in uwen
 dienst ghetrouwelyck te besteden. Maer nu
 nademael dat ic sien dat dit uwen wille is dat
 ick by v soude comen / soo is alle die begheerte
 my verandert in eenen dorst om v te sien / soo
 oock dat de bitterheyt des doots seker my is
 verandert in een soeticheyt. Nochtans waert
 v gheliefte dat ick in dese beswaernisse soude
 bliuen ligghen / ick ben te vreden al waert tot
 den dach des oordeels toe / al waert oock soo
 dat het heden den eersten dach ware vande
 scheydinghe des werelts / maer na de-mael
 dat ick weet dat ghy my heden wilt brenghen
 inde ruste / soo bidde ick v door v goeder tierent-
 heyt / dat ghy dat soo langhen tijdt upt stelt
 tot uwen lof / tot dat mijn pijn mach betalen
 de pynen van alle de sielen int bagheuet die
 ick sonderlinge soude willen datse berlost wa-
 ren. Ende in alle dese dingen / weet ghy o my-
 nen Heere / dat ick gheheelick mijn verdien-
 sten als cleyu achte ende alleenlyck uwe glo-

Notcere
 hier dat
 vvoort
 Paratum
 cor meum
 Deus, Pa-
 ratum cor
 meum.
 Fraey ge-
 lantentz.

re soecke. Maer dese ende diergelijcke/ die lan-
 ghe souden zijn om te verhalen/ als de sieck-
 meerster sse haer badt datse nu heel doot zijn-
 de de beenen soude laten upt strecken so heeftse
 gheseyt: Ick sal selue die offerhande aen mijn
 nen ghecrupsten Heere offeren. Ende so heeftse
 als met ghelwelt haer beenen uptghefstecken te-
 ghen het Crucifix. Met dese woorden inde
 biericheydt van die liefde/ waer door ghy met
 een crachtighe vops uwen gheest den Vader
 bevolen hebt/ soo bevele ick v alle de betweegh-
 selen van mijn boeten / samentlijcken oock
 mijn ooghen / handen / ooren / mondt / herte/
 ende soo beualse alle haer lichaem met dierge-
 lijcke woorden/ daer nae begheerde sy datmen
 haer soude de Passie des Heeren lesen / ende sy
 seluer met haer handen wees datmen daer be-
 ghinnen soude (Subleuatis oculis Iesus in ca-
 lum) segghende datter niet tijds ghenoegh en
 soude zijn om te voleynden/ waer datmen be-
 goste/ Ante diem festum , het welck oock blij-
 kelijck is onder- vonden getwonden: want soose
 opt denoofste gehoozt hadde de Passie des Hee-
 ren tot die plaetse toe: Et inclinato capite tradi-
 dit Spiritum) soo heeftse begheert datmen haer
 het Cruys soude gheuen / ende op elck vande
 vijf wonden rustende/ heeftse die met sulcke
 ouersoete woorden die vol waren vande wijf-
 heyt Godts ghegroet/ bedanckt ende haer siele
 bevolen/ dat het wonderlijck en al te ghenoe-
 ghlyck was om te hoorzen/ ende daer nae als ver-
 moeyt zijnde isse gheballen op het kuffen/ ende
 naer weynigh tijds daer nae isse inden Heere
 seer gheluckelijck gherust. Het welck ghedaen
 zijnde / soo isse ghesien gheworden als ontfan-
 ghen gheweest te zijn inde soetste omhelstinghe
 des

des Heeren/ ende datse van hem ontfienck een
sonderlingh circaet/ booz datse soo mannelijck
ende soo ghetrouwelijck de werelddt betreden
hadde om Christus wille. Daer zyn oock ghe-
hoort gheweest de Choozen der Enghelen/ die
met een glorieuse dansinghe haer leydende son-
ghen: **V**ie is dese die daer climt uyt de woestijne
ouervloeyende door wellustigheden, die daer is
steunende op haren beminden. Maer alse booz
den Thoon der glorien gecomen was Jesus
den Bruydegom der maeghden haer booz hem
stellende seide: **S**hy zyt mijn glorie / daer nae
opstaende heeft hy op haer hooft ghestelt een
croone des rijcks ende soo heeft hy haer ghe-
set op den Thoon der glorien. Maer t'sander-
daechs soomense soude begrauē dese wederom
booz haer biddende heeft haer ghesien in sulck-
ken blyschap ende glorie/ dat het onghelooffe-
lijck is booz de menschelijcke cranckheyt. **E**n
soose haer vragghen wat loon datse hadde nooz
eiche deught dese in haer / op aertryck bekent
hadde: so heeftse booz haer verdiensten dit bet-
reghen by Godt / dat dese die dit van haer be-
gheerde soude gheboelen inden Gheest / yet
vande salicheyt van haer vergheldinge. **E**nde
naer dese dinghen heeft de siele vande ouerle-
dene daer by gheboeght/ wat wilde meer wes-
ten van mijn vergheldinghe? **D**ie heele hemel-
sche Arcke/ inde welke woont alle de vollic-
heyt des Godchepts lichamelijck/ te weten: dat
soetste herte van mijnē beminder Jesus Chri-
stus/ is booz my open / uytghesondert een be-
sluytsel: dat booz my niet open en staet/ wat ic
dat in mijn leuen niet verdient en hebbe/ want
dat daer in verborgen is/ dat wort alleenlijck
van sulcken open gedaē / die met sulcken liefde

Cant. 2
Verlas.

De gauen Godt heminnen op aertrijck / datse alle hee
 Godts goet datse weten gheerne sonden kennehijc ma-
 moeten ken aen alle de werelt / om dat Godt daer dooz
 kennelijc meer glozie soude ghewinnen. Welcke liefde
 makē ter ick niet gehadt en hebbe / maer ick was alleen
 eeren mijn genoechte daer in hebben / dat ickt te we-
 Godts. ten alleen wiste wat ick dooz sijn gaue ontfan-
 ghen hadde. Waerom dat ic oock tot dat ouer-
 ghenoechlijck gasthups niet ontfanghen en
 worde dat booz soo danighe geteedt gemaecht
 is / doen seyde dese tot die siele. Als uwe ghespe-
 len ende oock de mijne my sulken blyghen wat
 dat ick van u verdiensten verstaen hebbe wat
 sal ick antwoorde / nademael dat ick niet geen
 woorden uytzucken kan dat ick gevoelt heb-
 be. Waer op de siele: waert dat ghy vermaecht
 ghemeest waert met den wonderlijcken reuck
 van veel verscheyden blommen / wat sout ghy
 van alle die connen segghen anders dan dat
 den reuck van elck besonder behaeghlijck ghe-
 weest ware. Dierghelijck oock na-de-mael dat
 ghy nu meer als opt inden gheest ghekent hebt
 mijn hergheldinghe en sult ghy anders niet
 connen segghen / dan dat mijnen soetsten ende
 ghetrousten minnaer Iesus my geloont heeft
 booz elck een van mijn ghepeysen / woorde /
 ende wercken sekerlijck wel ende opt alder-
 beste berre bouen mijn verdiensten.

Vanden loon van broeder S. voor sijn ghetrou-
 wicheyt ende goetwillicheyt.

DAT XIV. CAPITTEL.

ALs broer Seg. in sijn upterste lach / ende
 dese ouermidts sy met andere dinghen be-
 sich was / versuynt hadde booz hem te hidden
 soo